

REGLEMENT ONGEWENST GEDRAG

Inhoud

Begripsomschrijvingen

Artikel 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Toepasselijkheid Reglement Ongewenst Gedrag

Artikel 1.2 Meldplicht

Artikel 1.3 Vertrouwelijkheid

Artikel 1.4 Juridische procedure

Artikel 2 Seksuele intimidatie

Artikel 3 Gedragsregels seksuele intimidatie

Artikel 4 Overtreding

Artikel 5 Vertrouwenscontactpersoon

Artikel 5.1 Aanstelling

Artikel 5.2 Taken en bevoegdheden

Artikel 6 Onderzoekscommissie

Artikel 6.1 Instelling en samenstelling

Artikel 6.2 Taken en bevoegdheden

Artikel 7 Indienen klacht

Artikel 8 Behandeling melding, klacht

Artikel 8.1 Ontvangst klacht en ontvankelijkheid

Artikel 8.2 Onderzoek door onderzoekscommissie

Artikel 8.3 Rapport onderzoekscommissie

Artikel 8.4 Behandeling tuchtzaak

Artikel 9 Straffen en tenuitvoerlegging

Artikel 9.1 Ordemaatregel bondsbestuur

Artikel 9.2 Door tuchtorgaan op te leggen straffen

Artikel 9.3 Tenuitvoerlegging

Artikel 10 Registratiesysteem Seksuele Intimidatie

Artikel 11 Termijnen

Artikel 12 Dossiervoering

Artikel 13 Wijziging reglement ongewenst gedrag

Artikel 14 Slotbepaling

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In dit reglement wordt verstaan onder:

1. **aangeklaagde**, een lid en/of een aangeslotene van de KNHB, zijnde een natuurlijk persoon, tegen wie als gevolg van dit reglement een klacht is ingediend, naar wie door de onderzoekscommissie een onderzoek is ingesteld, aan wie door het bondsbestuur een ordemaatregel is opgelegd, tegen wie een tuchtzaak aanhangig is gemaakt, die beroep heeft ingesteld tegen een uitspraak van de tuchtcommissie, tegen wie van een uitspraak van de tuchtcommissie beroep is ingesteld of aan wie door een tuchtorgaan een straf is opgelegd.
2. **aangeslotene**, een persoon die niet lid is van de KNHB maar een al dan niet betaalde functie binnen de KNHB of een lid-rechtspersoon van de KNHB uitoefent (functionaris) en zich aan de statuten, reglementen en besluiten van de KNHB heeft onderworpen. Wanneer in dit reglement gesproken wordt van een 'lid' of 'leden' tevens de 'aangeslotene(n)' van de KNHB bedoeld.
3. **begeleider**, degene die een speler begeleidt en/of voor die begeleiding verantwoordelijk is (waaronder in ieder geval begrepen het trainen, coachen en/of verzorgen) op en rondom de plaats waar de beoefening van hockeysport en/of de voorbereiding daarop plaatsvindt. De beoefening van hockeysport omvat zowel de hockeysportactiviteiten als alle activiteiten die een directe relatie met de beoefening van de hockeysport hebben.
4. **betrokkene**, de persoon die volgens de klacht slachtoffer is geweest van ongewenst gedrag. Dit kan ook de klager zijn.
5. **bondsbestuur**, het bestuur van de KNHB.
6. **klacht**, de oorspronkelijke of de nadien gewijzigde klacht. De klacht wordt gezien als een verzoek om tuchtrechtelijke vervolging.
7. **KNHB**, de Koninklijke Nederlandse Hockey Bond.
8. **lid**, een lid van de KNHB. Hieronder worden zowel begrepen de gewone leden als de buitengewone leden van de KNHB als bedoeld in artikel 6 van de statuten.
9. **melding**, het op de hoogte brengen van een mogelijke overtreding van dit reglement. Een melding is geen klacht en wordt niet aangemerkt als verzoek tot tuchtrechtelijke vervolging.
10. **ongewenst gedrag**, gedrag als genoemd in artikel 2 en/of een overtreding van de gedragsregels genoemd in artikel 3.
11. **partijen**, klager, betrokkene en aangeklaagde.
12. **registratiesysteem**, het door NOC*NSF beheerde systeem, waarin daarvoor in aanmerking komende uitspraken van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep dan wel van de strafrechter, die betrekking hebben op een vastgestelde overtreding ter zake van seksuele intimidatie in relatie tot sportbeoefening binnen het verband van de sport, worden opgenomen.
13. **registratiekamer van NOC*NSF**, de kamer die bij NOC*NSF belast is met het beheer van het registratiesysteem seksuele intimidatie.
14. **tuchtorgaan**, een orgaan dat op grond van de statuten van de KNHB, dit reglement en het tuchtreglement van de KNHB bevoegd is (in eerste aanleg de tuchtcommissie dan wel in beroep de commissie van beroep) tuchtrecht te spreken en straffen op te leggen;
15. **vertrouwenscontactpersoon**, de door het bondsbestuur aangestelde persoon als bedoeld in artikel 5 van dit reglement;
16. **werkdag**, een dag van maandag tot en met vrijdag, uitgezonderd de feestdagen zoals genoemd in artikel 3 van de Algemene Termijnenwet.

Artikel 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Toepasselijkheid Reglement Ongewenst Gedrag

1. De behandeling van een melding of klacht met betrekking tot een vermoedelijke overtreding van dit reglement geschiedt met inachtneming van de bepalingen van dit reglement én het tuchtreglement van de KNHB. Het reglement dat geldt op de datum van de melding of klacht, wordt gehanteerd.
2. De bepalingen van dit reglement zijn van toepassing op een ieder die op het moment dat de vermeende overtreding van dit reglement plaatsvond, lid is van de KNHB.
3. Dit reglement is ook van toepassing indien een vermeende overtreding van dit reglement plaatsvond tijdens het lidmaatschap/aangesloten zijn van betrokkene dan wel aangeklaagde van/bij de KNHB en/of een lid-rechtspersoon van de KNHB, maar dit lidmaatschap/de overeenkomst inmiddels is beëindigd.
4. Op feiten die zijn gepleegd voor de inwerkingtreding van het reglement ongewenst gedrag, geldt dat het reglement ook gelding heeft voor deze oudere feiten.
5. De leden-rechtspersonen van de KNHB dragen er zorg voor dat de inhoud en de strekking van dit reglement bekend is bij en van toepassing is op hun leden, begeleiders, functionarissen en werknemers.

Artikel 1.2 Meldplicht

1. Ieder bestuurslid van de KNHB of van een lid-rechtspersoon van de KNHB die kennis krijgt van (een vermoeden van) een overtreding van dit reglement, is verplicht dit te melden bij de vertrouwenscontactpersoon van de KNHB, tenzij hij/zij zelf het ongewenste gedrag heeft ondergaan en/of een functie als vertrouwens(contact)persoon bekleedt bij de KNHB of een lid-rechtspersoon van de KNHB.
2. Iedere begeleider binnen de KNHB of een lid-rechtspersoon van de KNHB die kennis krijgt van (een vermoeden van) een overtreding van dit reglement, is verplicht dit te melden bij de vertrouwenscontactpersoon van de KNHB of een bestuurslid van een lid-rechtspersoon van de KNHB waar het vermeende ongewenst gedrag heeft plaatsgevonden, tenzij hij/zij zelf het ongewenste gedrag heeft ondergaan en/of een functie als vertrouwenscontactpersoon bekleedt bij de KNHB of een lid-rechtspersoon van de KNHB.
3. Op ieder lid dat een redelijk vermoeden heeft dat er sprake is van een overtreding van dit reglement, rust een verantwoordelijkheid hiervan melding te doen bij het bestuur van de vereniging waarvan hij lid is, tenzij dit in de gegeven omstandigheden niet van het desbetreffende lid verwacht mag worden.
4. Ieder lid kan mondeling of schriftelijk melding doen van een vermoedelijke overtreding van dit reglement bij de vertrouwenscontactpersoon van de KNHB. De melding kan ook anoniem worden gedaan, tenzij de melding wordt gedaan door een bestuurslid, begeleider, werknemer of functionaris van de KNHB of van een lid-rechtspersoon van de KNHB.

Artikel 1.3 Vertrouwelijkheid

Een ieder die in het kader van een melding of klacht kennis neemt van gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs kan vermoeden, is verplicht tot geheimhouding daarvan, zulks onverminderd het bepaalde in artikel 5.2 lid 3. Deze verplichting geldt niet voor zover enig wettelijk voorschrift bekendmaking verplicht stelt.

Artikel 1.4 Juridische procedure

Een strafrechtelijke of civielrechtelijke procedure inzake wettelijk strafbaar gesteld seksueel gedrag, sluit een (klachten)behandeling en een bestraffing op basis van dit reglement niet uit.

Artikel 2 Seksuele intimidatie

1. Onder seksuele intimidatie wordt verstaan: elke vorm van ongewenst verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag met een seksuele connotatie (duiding) dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast, in het bijzonder wanneer een bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende of kwetsende situatie wordt gecreëerd.
2. Onder seksuele intimidatie, zoals in lid 1 omschreven, zijn mede begrepen de in de artikelen 239 t/m 250 (Titel XIV: misdrijven tegen de zeden) van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde feiten.
3. Seksuele intimidatie is een verboden gedraging. Dit verbod geldt voor een ieder die lid is van de KNHB. Voor leden die tevens begeleider zijn bij dan wel werknemer van dan wel functionaris van de KNHB of van een lid-rechtspersoon van de KNHB, gelden naast de algemene regels met betrekking tot seksuele intimidatie ook de hierna in artikel 3 genoemde gedragsregels.
4. Het in dit reglement bedoelde ongewenst gedrag heeft betrekking op gedrag dat heeft plaatsgevonden:
 - a. in relatie tot beoefening van de hockeysport binnen het verband van de KNHB en/of
 - b. wanneer degene die de gedraging ondergaat ook buiten een hockeysportaccommodatie ten opzichte van degene die ongewenst gedrag vertoont in een in de hockeysport ontstane (machts)relatie verkeert en/of;
 - c. buiten de beoefening van de hockeysport en/of buiten het verband van de KNHB, waarbij een risico bestaat voor de orde en/of de veiligheid van een of meer leden van de KNHB.

Artikel 3 Gedragsregels seksuele intimidatie

1. De KNHB hanteert ten aanzien van seksuele intimidatie de in dit artikel vermelde gedragsregels. Overtreding van deze gedragsregels levert een overtreding op in de zin van dit reglement en kan op grond van dit reglement tuchtrechtelijk worden bestraft.
2. Met betrekking tot de begeleiders in de hockeysport gelden de volgende gedragsregels:
 - a. De begeleider moet zorgen voor een omgeving en een sfeer waarbinnen de speler zich veilig kan voelen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
 1. het niet onmiddellijk stoppen (of doen laten stoppen) door feitelijke interventie van een klaarblijkelijke vorm van seksuele intimidatie waar de begeleider getuige van is of waarvan hij op de hoogte wordt gesteld;
 2. het participeren in vormen van seksuele intimidatie of aanmoedigen van anderen daartoe;
 3. het door de begeleider in woord of gedrag scheppen van een seksueel of erotisch geladen sfeer (door woord, gedrag, vertoning filmbeelden, aankleding omgeving) of aan het voortbestaan daarvan een bijdrage leveren;
 4. het door de begeleider op niet-functionele wijze bekijken van de speler waarbij de aandacht is gericht op de geslachtskenmerken;
 5. het door de begeleider met seksueel gedrag ingaan op verliefde gevoelens, seksuele verlangens of fantasieën van een minderjarige speler;
 6. het achterwege laten van hulp aan een slachtoffer of slachtoffers van een incident dat valt onder seksuele intimidatie;
 7. het niet of onvoldoende uitoefenen van begeleiderstaken rondom en tijdens een hockeysportactiviteit waardoor gelegenheid ontstaat voor vormen van seksuele intimidatie, die met het juist uitvoeren van de begeleiderstaken hadden kunnen worden voorkomen.
 - b. De begeleider onthoudt zich van elke vorm van machtsmisbruik of seksuele intimidatie tegenover de speler.

- c. De begeleider realiseert zich dat het begrip onafhankelijkheid of het uitoefenen van macht niet alleen betekent het direct kunnen verlenen van gunsten waardoor de speler in een voordeligere positie komt te verkeren ten opzichte van andere spelers, maar ook een verminderde zelfregie kan betekenen. Onder verminderde zelfregie wordt verstaan het niet althans onvoldoende kunnen maken van eigen keuzen en het onvoldoende kunnen beschikken over eigen kracht om zelf oplossingen te verzinnen voor problemen en een gebrek aan zelfredzaamheid.
- d. De begeleider meldt een affectieve relatie met een speler direct bij het bestuur van de KNHB of van het lid-rechtspersoon van de KNHB waar hij een functie vervult. De begeleider komt de afspraken die dienaangaande met het bestuur zijn gemaakt, na. De begeleider draagt er zorg voor dat normen van professionaliteit en onpartijdigheid blijven gehandhaafd.
- e. De begeleider onthoudt zich ervan de speler te bejegenen op een wijze die de speler in zijn waardigheid aantast en verder in het privéleven van de speler door te dringen dan nodig is voor het gezamenlijk gestelde doel. De begeleider zal tijdens training(stages), wedstrijden en reizen gereserveerd en met respect omgaan met de speler in de ruimten waarin de speler zich bevindt, zoals de kleedkamer of de hotelkamer. In het kader van deze normen wordt onder meer als overtreding beschouwd:
 - 1. het door de begeleider uitoefenen van dwang of op enigerlei wijze gebruik maken van het machtsverschil dat bestaat tussen hem en de speler, met het kennelijke oogmerk de speler tot seksuele handelingen te dwingen, daartoe te verleiden of over te halen, of die te dulden;
 - 2. het aangaan van een seksuele relatie met een minderjarige speler met wie de begeleider op basis van kenmerken zoals leeftijdsverschil, status, positie, hockeysportrelatie (bijv. coach-speler, fysiotherapeut-speler) in een machtsongelijke relatie staat;
 - 3. het zich onnodig en/of zonder toestemming van de speler bevinden in of het naar binnen kijken/gluren in ruimtes die door de speler worden gebruikt als privéruimtes, zoals douches, kleedkamers, toiletten, hotelkamers, kampeertenten en soortgelijke ruimtes, waarin de speler mag veronderstellen zich te kunnen gedragen als ware hij alleen en ongezien;
 - 4. het door de begeleider verrichten van sporttechnische fysieke handelingen met betrekking tot de speler die niet tot zijn bekwaamheid en taken behoren en/of op dat moment niet geboden zijn;
 - 5. het bij herhaling of op systematische wijze privé bij de begeleider alleen thuis of een andere afgezonderde plaats uitnodigen van een speler, waarmee de begeleider een machtsongelijke relatie heeft, wanneer deze ontmoeting vanuit de begeleidingstaak niet nodig is en/of elders kan worden georganiseerd, zoals in een clubgebouw of een publieke gelegenheid;
 - 6. het als begeleider contact leggen, bijvoorbeeld via sociale netwerksites, chatprogramma's of apps, met een minderjarige met de intentie om dat kind te ontmoeten met mogelijk het doel om seksuele intimidatie te plegen of kinderpornografische afbeeldingen te produceren;
 - 7. het door de begeleider op enigerlei wijze systematisch isoleren van een speler van andere spelers en/of begeleiders of het systematisch realiseren van een één-op-één relatie tussen begeleider en speler, zonder dat daar sporttechnische redenen voor zijn en/of zonder dat dit in overeenstemming is met kaderafspraken ter zake.
- f. Seksuele handelingen en seksuele relaties tussen begeleider en speler die de leeftijd van zestien jaren niet heeft bereikt, zijn onder geen beding geoorloofd en worden beschouwd als seksueel misbruik.
- g. De begeleider onthoudt zich van seksueel getinte intimiteiten via welke communicatiemiddelen dan ook.
- h. De begeleider mag de speler niet op een zodanige wijze aanraken dat de speler en/of de begeleider deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het

- doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten. In het kader van deze norm wordt onder meer als een overtreding beschouwd:
1. de speler tegen diens wil naar zich toe trekken voor aanhalen, omarmen of kussen;
 2. zich tegen de speler aandrukken;
 3. billen, borsten, of andere erogene zones aanraken onder het mom van functionele instructie;
 4. het negeren van wensen van de speler om (ergens) niet te worden aangeraakt, ook al betreft dit een sporttechnisch juiste wijze van aanraken;
 5. het aanraken van de speler of fysieke handelingen verrichten die niet binnen de taakstelling van de begeleider vallen.
- i. De begeleider onthoudt zich van (verbale) seksueel getinte intimiteiten via welk communicatiemiddel dan ook. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
1. seksueel getinte opmerkingen, schuine moppen;
 2. grapjes of ontboezemingen over andermans seksleven;
 3. (dubbelzinnige) opmerkingen met verwijzing naar iemands seksuele leven of geaardheid;
 4. niet-functionele vragen over het seksleven van de speler;
 5. ontboezemingen over eigen seksleven of seksuele verlangens.
- j. De begeleider heeft de zorgplicht de speler te beschermen tegen schade en (machts)misbruik als gevolg van seksuele intimidatie. Daar waar bekend of geregeld is wie de belangen van de (minderjarige) speler behartigt, is de begeleider verplicht met deze personen of instanties samen te werken opdat zij hun werk goed kunnen uitoefenen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
1. het nalaten van het doen van melding als bedoeld in artikel 1.2 lid 2;
 2. het ontmoedigen of beletten van anderen (zoals een speler of andere begeleider) om melding te doen of een klacht in te dienen;
 3. het beïnvloeden van degene die de seksuele intimidatie heeft ondergaan of het beïnvloeden van getuige(n) kennelijk om diens vrijheid om naar waarheid of geweten ten overstaan van de vertrouwenscontactpersoon, de onderzoekscommissie of een tuchtorgaan een verklaring af te leggen, te beïnvloeden, terwijl hij weet of ernstige reden heeft te vermoeden dat een verklaring zal worden afgelegd;
 4. het niet meewerken aan het onderzoek van de onderzoekscommissie of de tuchtprocedure die naar aanleiding van een klacht met betrekking tot seksuele intimidatie bij een tuchtorgaan aanhangig is en waartoe hij door de onderzoekscommissie of dat tuchtorgaan is opgeroepen.
- k. De begeleider zal de speler geen (im)materiële vergoedingen geven met de kennelijke bedoeling tegenprestaties te vragen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
1. het aanbieden of geven van (im)materiële vergoedingen aan de speler met de kennelijke bedoeling tegenprestaties te vragen van erotische of seksuele aard;
 2. het accepteren van erotische of seksuele tegenprestaties van de speler als vergoeding voor het uitoefenen van de begeleiderstaak.
- l. De begeleider zal er actief op toezien dat deze regels door iedereen die betrokken is bij de speler worden nageleefd. Wanneer hij gedrag signaleert dat niet in overeenstemming is met deze regels zal hij de daartoe noodzakelijke actie(s) ondernemen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:
1. het nalaten personen op hun gedrag aan te spreken die zich schuldig maken aan enige vorm van seksuele intimidatie;
 2. het nalaten andere begeleiders op hun gedrag aan te spreken wanneer deze in het bijzijn van de begeleider of nadat de begeleider het ter ore komt, niet of onvoldoende ingrijpen of hebben ingegrepen bij een incident met betrekking tot seksuele intimidatie.

- m. In die gevallen waarin de gedragsregels niet (direct) voorzien, ligt het binnen de verantwoordelijkheid van de begeleider in de geest hiervan te handelen.
 - n. Het niet ingrijpen bij gedragingen of in situaties die, ondanks dat ze niet in dit reglement met name als verbod staan genoemd, toch de sociale veiligheid van de hockeysportomgeving in termen van seksuele intimidatie of grensoverschrijdend gedrag bedreigen. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd: het niet ingrijpen bij gedragingen of in situaties die, ondanks dat ze niet in dit reglement met name als verbod staan genoemd, toch de sociale veiligheid van de hockeysportomgeving in termen van seksuele intimidatie of grensoverschrijdend gedrag bedreigen.
3. Van een begeleider wordt in het bijzonder verwacht dat hij professioneel handelt en dat hij zich bewust is van zijn voorbeeldfunctie, dat wil zeggen dat hij handelt in overeenstemming met de geldende standaard en opleiding, waarbij het er niet toe doet of de begeleider al dan niet een vergoeding voor zijn begeleiding ontvangt.
4. Leden, spelers onderling dragen bij aan een omgeving en een sfeer waarbinnen iedereen zich veilig voelt. Dit betekent onder meer dat het lid, de speler:
- a. andere spelers bejegent met respect en op een wijze, zodat niemand in zijn waardigheid wordt aangetast;
 - b. ook tijdens training(stages), wedstrijden en reizen met respect zal omgaan met andere spelers;
 - c. de speler zich onthoudt van iedere vorm van (machts)misbruik of seksuele intimidatie tegenover andere leden, sporters.
5. Met betrekking tot leden, spelers onderling in de hockeysport en binnen de KNHB gelden naast het verbod op seksuele intimidatie onder meer, doch niet uitsluitend, de volgende verboden:
- a. het niet onmiddellijk stoppen (of doen laten stoppen) door feitelijke interventie van een klaarblijkelijke vorm van seksuele intimidatie;
 - b. het participeren in vormen van seksuele intimidatie of aanmoedigen van anderen daartoe;
 - c. het scheppen van een seksueel of erotisch geladen sfeer (door woord, gedrag, vertoning filmbeelden, aankleding omgeving) of aan het voortbestaan daarvan een bijdrage leveren;
 - d. het op niet-functionele wijze bekijken van de speler waarbij de aandacht is gericht op de geslachtskenmerken.
 - e. het ingaan als meerderjarige op verliefde gevoelens, seksuele verlangens of fantasieën van een minderjarige speler of het aangaan van een seksuele relatie met een minderjarig lid;
 - f. het achterwege laten van hulp aan een slachtoffer of slachtoffers van een incident dat valt onder seksuele intimidatie;
 - g. het zich onnodig bevinden in of het naar binnen kijken/gluren in ruimtes die door andere leden, spelers worden gebruikt als privéruimtes, zoals douches, kleedkamers, toiletten, hotelkamers, kampeertenten en soortgelijke ruimtes;
 - h. het op zodanige wijze aanraken van het lid, dat het lid deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten;
 - i. het uiten van grove seksueel getinte opmerkingen;
 - j. het geven of in het vooruitzicht stellen van (im)materiele vergoedingen met de kennelijke bedoeling seksuele tegenprestaties te verlangen;
 - k. het ontmoedigen of beletten van een lid om melding te doen of een klacht in te dienen;
 - l. het beïnvloeden van degene die de seksuele intimidatie heeft ondergaan of het beïnvloeden van getuige(n) kennelijk om diens vrijheid om naar waarheid of geweten ten overstaan van de onderzoekscommissie, de aanklager of een tuchtorgaan een verklaring af te leggen te beïnvloeden, terwijl hij wist of ernstige reden had te vermoeden dat een verklaring zou worden afgelegd;
 - m. het niet meewerken aan het onderzoek van de onderzoekscommissie of de tuchtprocedure die naar aanleiding van een klacht met betrekking tot seksuele

intimidatie bij een tuchtorgaan aanhangig is en waartoe hij door de onderzoekscommissie of dat tuchtorgaan is opgeroepen.

6. In die gevallen waarin de gedragsregels niet (direct) voorzien, ligt het binnen de verantwoordelijkheid van het lid, de speler in de geest hiervan te handelen.

Artikel 4 Overtreding

1. Gedrag als genoemd in artikel 2 en/of een overtreding van de gedragsregels genoemd in artikel 3 levert een overtreding op in de zin van dit reglement en kan op grond van dit reglement en het tuchtreglement van de KNHB worden bestraft.
2. Onder een overtreding wordt bovendien verstaan het niet, niet tijdig of niet naar behoren nakomen van in de statuten of in een reglement opgenomen verplichtingen, alsmede het gelegenheid bieden of aansporen tot, het vergemakkelijken van, of het behulpzaam zijn bij het begaan van een overtreding.
3. Een overtreding is strafbaar indien er sprake is van opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid van de aangeklaagde.
4. Voor de vraag of er sprake is van een overtreding zijn mede bepalend de opvattingen in de Nederlandse maatschappij met betrekking tot seksuele intimidatie en de gewoonten of gebruiken bij de KNHB ten tijde van de overtreding.
5. Het bewijs van een overtreding is geleverd wanneer het tuchtorgaan op grond van de vastgestelde feiten en omstandigheden van mening is dat de feiten die ten grondslag liggen aan de overtreding van dit reglement, ertoe leiden dat voldoende aannemelijk is dat de aangeklaagde de overtreding heeft begaan.
6. Overtredingen kunnen door het tuchtorgaan ook worden bestraft wanneer dezelfde gedraging ter beoordeling aan de strafrechter of aan de burgerlijke rechter is of kan worden voorgelegd of voorgelegd is geweest.
7. Het tuchtorgaan kan ten aanzien van een jong volwassene, die ten tijde van het begaan van de overtreding de leeftijd van 18 jaar maar nog niet de leeftijd van 23 jaar heeft bereikt, rekening houden met de persoonlijkheid of de omstandigheden waaronder het feit is begaan.

Artikel 5. Vertrouwenscontactpersoon

Artikel 5.1. Aanstelling

Door het bondsbestuur is minimaal één vertrouwenscontactpersoon aangesteld die op het bondsbureau werkzaam is. Deze persoon wordt, voor zover noodzakelijk, vrijgemaakt van normale werkzaamheden, indien er een beroep op hem wordt gedaan voor (mogelijke) klachten of meldingen betreffende dit reglement.

Artikel 5.2. Taken en bevoegdheden

1. De vertrouwenscontactpersoon fungeert binnen de KNHB als aanspreekpunt en eerste opvang voor iedereen die met ongewenst gedrag geconfronteerd wordt en heeft onder meer als taak:
 - het geven van informatie aan klager, aangeklaagde en betrokkene over de te volgen procedure en de te nemen vervolgstappen;
 - het doorverwijzen naar (externe) instanties waartoe klager, aangeklaagde en betrokkene zich kunnen wenden voor de verschillende vervolgstappen;
 - het begeleiden van klager bij het indienen van een klacht.
2. De vertrouwenscontactpersoon neemt bij zijn werkzaamheden de grootst mogelijke zorgvuldigheid in acht en is verplicht tot geheimhouding van alle zaken die hij in die hoedanigheid verneemt zulks behoudens het hierna in lid 3 bepaalde. Deze plicht vervalt niet nadat hij zijn taak als vertrouwenscontactpersoon heeft beëindigd.
3. Indien de vertrouwenscontactpersoon oordeelt dat de veiligheid van een of meerdere van de leden van de KNHB in het geding is en/of dat er sprake is van een ernstig strafbaar feit waar aangifteplicht voor geldt, is hij verplicht de vertrouwelijkheid op te heffen.

4. De vertrouwenscontactpersoon mag een klacht of melding niet zelf onderzoeken noch mag hij zich met het onderzoek bemoeien. Hij heeft wel recht op informatie over de status van het onderzoek.

Artikel 6. Onderzoekscommissie

Artikel 6.1. Instelling en samenstelling

1. Per klacht wordt door het bondsbestuur een onderzoekscommissie bestaande uit minimaal 1 lid en maximaal 3 leden samengesteld.
2. Bestaat de onderzoekscommissie uit 3 leden dan wordt getracht één deskundige op het gebied van ongewenste omgangsvormen en één lid met juridische kennis zitting te laten hebben. Daarnaast wordt zo veel mogelijk getracht dat beide seksen in de onderzoekscommissie vertegenwoordigd worden.
3. De onderzoekscommissie kan zo nodig besluiten zich te laten bijstaan door een extern deskundige; deze is geen lid maar adviseur van de onderzoekscommissie.
4. De leden van de onderzoekscommissie mogen zelf niet bij de klacht betrokken zijn, geen persoonlijk belang hebben bij de be- en afhandeling van de klacht en geen deel uitmaken van een tuchtorgaan dat de klacht behandelt.

Artikel 6.2. Taken en bevoegdheden

1. De onderzoekscommissie heeft tot taak om bij een ingediende klacht inzake ongewenst gedrag te oordelen over de ontvankelijkheid, de betreffende klacht te onderzoeken en over de gegrondheid van de klacht te oordelen. In het door haar uit te brengen rapport kunnen ook aanbevelingen worden gedaan ten behoeve van de door het bondsbestuur te nemen maatregelen en met betrekking tot de door het tuchtorgaan op te leggen straf.
2. De onderzoekscommissie onderzoekt enkel klachten die verband houden met ongewenst gedrag dat heeft plaatsgevonden in relatie tot beoefening van activiteiten binnen het verband van de KNHB.
3. De onderzoekscommissie houdt geen verjaringstermijn aan.
4. De onderzoekscommissie is gerechtigd tot het inwinnen van al die informatie die voor een verantwoorde uitoefening van haar taak noodzakelijk is.
5. De leden van de onderzoekscommissie zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hen met betrekking tot een klacht inzake ongewenst gedrag ter kennis wordt gebracht. Deze geheimhouding geldt niet ten aanzien van de vertrouwenspersonen, het bondsbestuur, een vertrouwensarts, een bevoegde functionaris van Politie of Justitie of van de Inspectie.
6. De onderzoekscommissie stelt haar werkwijze vast en doet van die werkwijze mededeling aan het bondsbestuur en degenen die zij hoort.
6. De onderzoekscommissie wordt in het onderzoek bijgestaan door een juridisch secretaris die van een verhoor een schriftelijk verslag maakt. Het verslag wordt door de gehoorde ondertekend. Weigert de gehoorde het verslag te ondertekenen, dan wordt hiervan in het verslag melding gemaakt met opgave van reden(en).
7. Na beëindiging van het onderzoek stelt de onderzoekscommissie een rapport op dat aan het bondsbestuur en partijen ter hand wordt gesteld.
8. De onderzoekscommissie betracht in alle stadia van het onderzoek zoveel mogelijk zorgvuldigheid ten aanzien van de bekende feiten en omstandigheden in relatie tot de mededelingen die hierover ten behoeve van het onderzoek aan derden moeten worden gedaan, waarbij telkens die derden niet meer deelgenoot worden gemaakt van feiten en omstandigheden dan op dat moment ten behoeve van het onderzoek noodzakelijk is. De leden van de onderzoekscommissie kunnen nadien niet als getuigen worden gehoord. Wel kan een tuchtorgaan ertoe besluiten nadere vragen te stellen aan de onderzoekscommissie.
9. De onderzoekscommissie kan in het kader van het onderzoek partijen, getuigen en/of deskundigen mondeling dan wel schriftelijk horen, alsmede leden van besturen, commissies en andere leden of functionarissen/vrijwilligers van de KNHB, alsmede andere personen die over de feiten en omstandigheden kunnen verklaren.

10. De onderzoekscommissie kan het bondsbestuur gevraagd en ongevraagd adviseren over het beleid inzake ongewenst gedrag binnen de KNHB.

Artikel 7. Indienen klacht

1. Ieder (voormalig) lid (zijnde natuurlijk persoon) dat meent dat er ten opzichte van hem sprake is van ongewenst gedrag kan hiervan bij de vertrouwenscontactpersoon een klacht indienen.
2. Is het ongewenste gedrag gericht tegen een lid jonger dan zestien jaar, dan kan ook de wettelijk vertegenwoordiger een klacht indienen. Indien degene die een klacht wil indienen een verstandelijke beperking kent, onder curatele staat of een mentor diens belangen behartigt, is degene die diens belangen behartigt ook bevoegd een klacht in te dienen.
3. Een klacht dient schriftelijk of langs elektronische weg te worden ingediend bij de vertrouwenscontactpersoon. Het klachtformulier dient door de klager te worden ondertekend.
4. Een klacht omvat tenminste:
 - naam, adres, geboortedatum, telefoonnummer en eventueel e-mailadres van de klager;
 - indien klager niet de betrokkene is: naam, adres, geboortedatum telefoonnummer en eventueel e-mailadres van de betrokkene;
 - naam en -indien bekend- adres, geboortedatum, telefoonnummer en e-mailadres van de aangeklaagde;
 - een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van feiten en omstandigheden van het ongewenste gedrag én voor zover mogelijk met de datum (data) waarop of de periode waarbinnen het ongewenst gedrag heeft plaatsgevonden.Wanneer geen adresgegevens kunnen worden verstrekt, dient degene die de klacht indient de aangeklaagde zodanig te identificeren dat voor de vertrouwenscontactpersoon duidelijk is tegen wie de klacht zich richt.
5. Een klacht is rechtsgeldig wanneer degene tegen wie de klacht zich richt ten tijde van de overtreding lid was van de KNHB. Wanneer de aangeklaagde ten tijde van de behandeling van de klacht geen lid meer is van de KNHB wordt de klacht behandeld en geschiedt de behandeling van de zaak op grond van dit reglement als ware de aangeklaagde nog immer lid van de KNHB, in welk geval aan degene die de klacht indient en degene tegen wie de klacht zich richt alle rechten en verplichtingen op grond van dit reglement toekomen.
7. Anonieme klachten worden niet in behandeling genomen. De vertrouwenscontactpersoon behandelt een anonieme klacht als een anonieme melding.
8. De omschrijving van de overtreding in de klacht vormt de grondslag voor de behandeling van de zaak door de vertrouwenscontactpersoon, de onderzoekscommissie en een tuchtorgaan.
9. Degene die de klacht heeft ingediend, kan de klacht alleen intrekken wanneer dit schriftelijk en gemotiveerd geschiedt. De onderzoekscommissie is in dat geval bevoegd degene de klacht heeft ingediend hierover te horen. De juridisch secretaris doet van het intrekken van de klacht schriftelijk mededeling aan de aangeklaagde waarna de aanklager de behandeling van de zaak staakt. Bij intrekking van de klacht door de klager blijft de onderzoekscommissie bevoegd onderzoek te doen naar de klacht, de klacht te beoordelen en/of aanbevelingen aan het bondsbestuur te doen. De klager wordt hiervan in kennis gesteld.
10. Het indienen van een valse klacht levert een overtreding op die tuchtrechtelijk kan worden bestraft. Het bondsbestuur kan van een valse klacht een zaak aanhangig maken bij de tuchtcommissie. De behandeling van die zaak vindt plaats op basis van het tuchtreglement van de KNHB. Wanneer degene tegen wie een klacht is ingediend door de valse klacht in zijn eer, goede naam en/of reputatie is geschaad, levert dit bij de behandeling van die valse klacht een strafverzwarende omstandigheid op.

Artikel 8. Behandeling melding, klacht

1. Het bondsbestuur kan naar aanleiding van een schriftelijke, elektronische of mondelinge (anonieme) melding met betrekking tot strafbaar handelen of nalaten, als genoemd in dit reglement onderzoek (doen) instellen.
2. Het bondsbestuur kan naar een naar haar oordeel strafbaar handelen of nalaten, als genoemd in dit reglement nader onderzoek (doen) instellen en/of de zaak als een klacht behandelen.

Artikel 8.1. Ontvangst klacht en ontvankelijkheid

1. Het bondsbestuur beoordeelt of en op welke wijze met inachtneming van dit reglement de klacht in behandeling wordt genomen en wordt voorgelegd aan de onderzoekscommissie. Het bondsbestuur hanteert hierbij het opportuniteitsbeginsel.
2. Wanneer het bondsbestuur meent dat de indiende klacht in behandeling moet worden genomen, is zij verplicht de zaak binnen tien werkdagen voor te leggen aan de onderzoekscommissie. Via een brief of aanzegging stelt het bondsbestuur de aangeklaagde in kennis van het feit dat jegens hem een klacht is ingediend, welke door het bondsbestuur aan de onderzoekscommissie is voorgelegd.
3. De onderzoekscommissie stelt eerst vast of zij ontvankelijk is de klacht in behandeling te nemen alvorens zij met het onderzoek begint
4. Partijen ontvangen binnen tien werkdagen na ontvangst van de klacht door de onderzoekscommissie een bericht of de klacht ontvankelijk is verklaard.
5. Wanneer de onderzoekscommissie oordeelt dat de indienende partij niet ontvankelijk is in zijn klacht, doet de commissie ter zake schriftelijk en gemotiveerd uitspraak en vindt geen inhoudelijk behandeling van de zaak plaats. De ambtelijk secretaris deelt die uitspraak aan de indienende partij en aan de andere bij die zaak betrokken partijen schriftelijk mee.
Tegen deze uitspraak van de onderzoekscommissie kan degene die de klacht heeft ingediend beroep instellen bij de commissie van beroep van de KNHB. Van de uitspraak van de commissie van beroep staat geen bezwaar of beroep open.
6. Indien de onderzoekscommissie daartoe aanleiding ziet, kunnen klachten van meer dan een klager en/of betrokkenen gelijktijdig worden behandeld.

Artikel 8.2. Onderzoek door onderzoekscommissie

1. Na ontvangst van de klacht deelt de onderzoekscommissie partijen schriftelijk of langs elektronische weg mee dat zij de klacht onderzoekt en informeert hen over de klachtenprocedure en de daarbij te hanteren termijnen.
2. De onderzoekscommissie onderzoekt de in de klacht gestelde feiten en omstandigheden en hoort afzonderlijk de partijen.
3. De onderzoekscommissie is niet verplicht een klacht te onderzoeken of onderzoek voort te zetten, indien:
 - a. de termijn tussen de gedraging waarover wordt geklaagd en het indienen van de klacht naar het oordeel van de onderzoekscommissie onredelijk lang is;
 - b. de klacht kennelijk ongegrond is;
 - c. het belang van de klager of het gewicht van de gedraging waarover wordt geklaagd, kennelijk onvoldoende is;
 - d. een klacht over een gedraging die al eerder is voorgelegd of afgedaan door de onderzoekscommissie;
 - e. de klager en/of de betrokkene geen gegevens aan de onderzoekscommissie verstrekt, dan wel geen toestemming verleent om informatie bij derden in te winnen, terwijl de onderzoekscommissie van mening is dat deze informatie noodzakelijk is om een oordeel te kunnen geven over de klacht.
4. Indien de klacht is ingediend door de wettelijke vertegenwoordiger van een minderjarige, wordt ook de minderjarige gehoord, tenzij bijzondere omstandigheden -met name gelegen in het persoonlijke belang van de minderjarige- zich daartegen verzetten.
5. Indien de aangeklaagde weigert te worden gehoord, maakt de onderzoekscommissie hem per aangetekend schrijven de klacht bekend en nodigt hem uit binnen vijf werkdagen daarop alsnog schriftelijk of langs elektronische weg dan wel mondeling te

reageren. Voldoet de aangeklaagde ook hieraan niet, dan zet de onderzoekscommissie haar onderzoek voort zonder rekening te (kunnen) houden met de toelichting van aangeklaagde.

6. Indien de onderzoekscommissie daartoe aanleiding ziet, kunnen klachten van meer dan één klager en/of betrokkene worden gevoegd (samen, gelijktijdig behandeld).
7. Partijen kunnen zich bij de behandeling van de klacht op eigen kosten laten bijstaan door een raadsman of vertrouwenspersoon.
8. Van het horen van personen wordt door de onderzoekscommissie een schriftelijk verslag gemaakt, dat door de gehoorde persoon wordt ondertekend. Weigert de gehoorde het verslag te ondertekenen, dan wordt hiervan in het verslag melding gemaakt met opgave van reden(en).

Deze verslagen worden - voorzien van het eventuele commentaar van partijen - gevoegd bij het door de onderzoekscommissie aan het bondsbestuur uit te brengen rapport.

9. De onderzoekscommissie kan op ieder moment partijen voorstellen de behandeling van de klacht op te schorten om gedurende de opschorting partijen in de gelegenheid te stellen de klacht alsnog in gezamenlijk overleg op te lossen. De onderzoekscommissie kan partijen mediation voorstellen en partijen kunnen ook zelf de onderzoekscommissie hierom verzoeken.

Indien een lid van de onderzoekscommissie hiermee wordt belast, neemt dit lid niet meer deel aan verdere behandeling van deze klacht, indien de behandeling alsnog wordt voortgezet.

Artikel 8.3. Rapport onderzoekscommissie

1. De onderzoekscommissie stelt binnen drie maanden na ontvangst van de klacht een rapport op, dat aan het bondsbestuur en partijen ter hand wordt gesteld. Indien de onderzoekscommissie niet in staat is binnen deze termijn een rapport op te stellen, doet zij daarvan gemotiveerd mededeling aan het bondsbestuur en aan partijen, onder vermelding van de termijn waarbinnen zij haar rapport zal uitbrengen.
2. De onderzoekscommissie geeft in haar rapport met redenen omkleed haar oordeel over de gegrondheid van de klacht.
3. Indien de onderzoekscommissie de klacht ongegrond acht, kan hiertegen geen bezwaar worden gemaakt of beroep worden ingediend.
4. Indien de onderzoekscommissie de klacht gegrond acht, is het bondsbestuur verplicht tegen de aangeklaagde een tuchtzaak aanhangig te maken.

Artikel 8.4 Behandeling tuchtzaak

1. Een zaak wordt door het bondsbestuur bij de tuchtcommissie aanhangig gemaakt door een schriftelijk verzoek.
2. De behandeling van een tuchtzaak inzake een gegronde klacht geschiedt in beginsel mondeling.
3. De secretaris van de tuchtcommissie stelt de datum, uur en plaats van de mondelinge behandeling vast en deelt dit ten minste tien werkdagen vóór de dag van de zitting schriftelijk of langs elektronische weg mee aan partijen en het bondsbestuur.
4. Een vertegenwoordiger van het bondsbestuur dient bij de behandeling van de zaak aanwezig te zijn.
5. De tuchtcommissie en de commissie van beroep streven er naar de behandeling van een zaak in eerste aanleg en in beroep binnen zes maanden te doen plaatsvinden.
6. onverminderd hetgeen in dit reglement ter zake is bepaald geschiedt de uitoefening van de tuchtspraak inzake een overtreding van dit reglement, de behandeling van de tuchtzaak, het vaststellen en het opleggen van straffen en de tenuitvoerlegging overeenkomstig het bepaalde in het tuchtreglement van de KNHB.
7. Alleen de in het tuchtreglement van de KNHB genoemde tuchtcommissie en in beroep de commissie van beroep zijn bevoegd straffen op te leggen. Die bevoegdheid laat onverlet de bevoegdheid van het bondsbestuur een ordemaatregel op te leggen. Een door het bondsbestuur genomen en/of opgelegde ordemaatregel sluit niet uit dat voor dezelfde feiten een tuchtrechtelijke veroordeling kan plaatsvinden.

Artikel 9. Straffen en tenuitvoerlegging

Artikel 9.1. Ordemaatregel bondsbestuur

1. Ter voorkoming van herhaling, om de rust te herstellen en/of de veiligheid te waarborgen, kan het bondsbestuur een bestuurlijke ordemaatregel nemen door aan de degene die van ongewenst gedrag wordt verdacht met onmiddellijke ingang een tijdelijke beperking van de bewegingsvrijheid op te leggen voor de locatie(s) waar de herhaling of onveiligheid moet worden gevreesd. Het bondsbestuur kan ook een andere ordemaatregel treffen, indien en voor zover de ordemaatregel nodig is om de orde en/of veiligheid binnen de KNHB of een lid-rechtspersoon van de KNHB te waarborgen dan wel te herstellen. De ordemaatregel dient noodzakelijk, geschikt en evenredig te zijn om de orde en/of veiligheid te waarborgen dan wel te herstellen.
2. De ordemaatregel van het bondsbestuur is geen tuchtrechtelijke straf maar een bestuurlijke maatregel om de orde en de veiligheid van de leden van de KNHB te waarborgen.
3. De ordemaatregel kan ook worden genomen indien bij de KNHB (nog) geen melding is gedaan of klacht is ingediend inzake ongewenst gedrag en/of de klacht nog niet tot een uitspraak van een tuchtorgaan heeft geleid.
4. De ordemaatregel vervalt indien:
 - a. de klacht ongegrond wordt verklaard;
 - b. de aangeklaagde op basis van een tuchtprocedure is vrijgesproken en de beroepstermijn is verlopen;
 - c. het bondsbestuur daartoe besluit.
5. De ordemaatregel kan eveneens worden genomen naar aanleiding van een (strafrechtelijke) klacht, aangifte en/of melding bij de politie en/of justitie aangaande seksueel grensoverschrijdend gedrag, ongeacht of er een klacht is ingediend.
6. Tegen een door het bondsbestuur genomen ordemaatregel kan ingevolge dit reglement geen bezwaar worden gemaakt of beroep worden ingesteld.
7. Het bondsbestuur kan de ordemaatregel ook nemen op basis van een verzoek daartoe door de vertrouwenscontactpersoon of de onderzoekscommissie.
8. Is de zaak niet ontvankelijk of komt een tuchtorgaan niet tot een uitspraak, dan is het aan het bondsbestuur te beoordelen of de ordemaatregel redelijkerwijs in stand kan blijven.

Artikel 9.2. Door tuchtorgaan op te leggen straffen

1. Wanneer de tuchtcommissie of in hoger beroep de commissie van beroep oordeelt dat er sprake is van een overtreding als bedoeld in artikel 4 van dit reglement, kan zij een of meer van de in het tuchtreglement van de KNHB genoemde straffen opleggen.
2. Een in verband met ongewenst gedrag op te leggen straf is gericht op het voorkomen van herhaling en het herstel van de veiligheid met betrekking tot betrokkene en de omgeving waarin het ongewenste gedrag zich afspeelde.
3. Bij het opleggen van een straf kan het tuchtorgaan rekening houden met de situatie die na het beëindigen van de straf tussen partijen kan ontstaan. Het tuchtorgaan kan, indien dit ten tijde van de strafoplegging mogelijk is, aangeven op welke wijze de aangeklaagde zich tegenover betrokkene na het ondergaan van de straf moet gedragen en/of welke beperkingen gewenst zijn om te voorkomen dat partijen elkaar ontmoeten. Hiervan kan in de uitspraak mededeling worden gedaan.
Betrokkene kan ook na het opleggen van de straf, maar vóór het beëindigen van de straf, het tuchtorgaan verzoeken ter zake bedoelde mededeling te doen.
4. Bij het opleggen van een straf en bij het bepalen van de strafmaat kan het tuchtorgaan rekening houden met een strafrechtelijke veroordeling en/of met het resultaat van een andere wijze waarop het ongewenste gedrag aan de orde is gesteld.
5. Indien de aangeklaagde uit het lidmaatschap is ontzet, kan het bondsbestuur van de KNHB een eventueel nieuw verzoek tot toelating van de aangeklaagde tot het lidmaatschap van de KNHB in behandeling nemen. Het is ter beoordeling van het bondsbestuur van de KNHB het verzoek tot toelating te accepteren dan wel te weigeren en daarmee het royement te laten voortduren.

6. Indien de aangeklaagde een werknemer is van de KNHB, kan het tuchtorgaan tevens aan het bondsbestuur voorstellen om de aangeklaagde:
 - a. tijdelijk de toegang tot het bedrijfspand te ontzeggen;
 - b. zijn bevoegdheden te verminderen of in te trekken;
 - c. over te plaatsen in een andere functie;
 - d. te ontslaan.

Artikel 9.3. Tenuitvoerlegging

1. Het bondsbestuur ziet toe op de tenuitvoerlegging van straffen.
2. De aangeklaagde, andere leden en organen van de KNHB zijn verplicht hun medewerking aan de tenuitvoerlegging van een straf te verlenen. Het daarmee in gebreke blijven levert een overtreding op.
3. De tenuitvoerlegging van een door het tuchtorgaan wegens overtreding van dit reglement opgelegde straf vangt aan op de datum waarop het tuchtorgaan uitspraak doet, tenzij in de uitspraak anders is bepaald.
4. Het instellen van beroep schort de tenuitvoerlegging van een straf niet op. Op verzoek van de aangeklaagde kan de voorzitter van de commissie van beroep de tenuitvoerlegging van een straf tijdens de behandeling van het beroep opschorten. Het verzoek tot het opschorten van de straf kan tegelijk worden gedaan met het indienen van een beroepschrift, maar niet eerder. De voorzitter doet op het verzoek schriftelijk uitspraak, welke uitspraak de commissie van beroep niet bindt bij het eindoordeel.
5. Het bondsbestuur kan de tenuitvoerlegging van een straf opschorten, indien ten aanzien van de opgelegde straf nieuwe feiten of omstandigheden blijken, die - waren deze tijdens de behandeling van de zaak aan het betreffende tuchtorgaan bekend geweest - met een grote mate van zekerheid tot een vrijspraak of een veel lichtere straf zouden hebben geleid. Een dergelijk verzoek tot herziening moet schriftelijk of langs elektronische weg door de aangeklaagde zijn gedaan met een uitvoerige motivering van die feiten en omstandigheden. Het bondsbestuur kan het verzoek alleen in behandeling nemen, indien op dat moment geen mogelijkheid van beroep openstaat.
6. Wanneer het bondsbestuur het verzoek tot herziening inwilligt en de tenuitvoerlegging opschort, stelt het bondsbestuur het verzoek aan de tuchtcommissie ter hand, die het verzoek als een tuchtzaak behandelt. De tuchtcommissie behandelt de zaak dan opnieuw, van welke uitspraak beroep kan worden ingesteld.
7. Met uitzondering van de berisping, kan het bondsbestuur in bijzondere gevallen nadat ten minste twee derde van een straf is ondergaan, na een schriftelijk verzoek van de aangeklaagde het restant kwijtschelden. Het bondsbestuur kan aan het kwijtschelden van bedoeld restant voorwaarden verbinden, nadat het bondsbestuur ter zake van het kwijtschelden en de eventueel daaraan te verbinden voorwaarden het tuchtorgaan dat de zaak het laatst in behandeling heeft gehad, heeft gehoord.

Artikel 10. Registratiesysteem Seksuele Intimidatie

1. Behalve bij een berisping leidt een tuchtrechtelijke veroordeling tot registratie van de aangeklaagde, zijn persoonsgegevens en de gegevens van de tuchtzaak in het Registratiesysteem seksuele intimidatie van NOC*NSF conform het Protocol registratiesysteem in de sport van NOC*NSF. Die registratie is geen straf. Tegen een registratie kan geen bezwaar worden gemaakt of beroep worden ingesteld.
2. De in lid 1 bedoelde registratie vindt niet plaats wanneer de aangeklaagde de leeftijd van zestien jaar nog niet heeft bereikt, tenzij sprake is van een strafrechtelijke veroordeling in welk geval ook veroordeelden jonger dan zestien jaar worden opgenomen in het registratiesysteem.
3. De secretaris van de tuchtcommissie of van de commissie van beroep zendt de uitspraak zo spoedig mogelijk aan de registratiekamer van NOC*NSF. Tevens stelt de secretaris binnen vijf werkdagen nadat de tuchtrechtelijke uitspraak aan de registratiekamer van NOC*NSF is gezonden de aangeklaagde en het bondsbestuur hiervan schriftelijk bij aangetekende brief op de hoogte.
4. Indien ter zake van seksuele intimidatie door de strafrechter aan een lid een onvoorwaardelijke straf is opgelegd, is het lid gehouden de strafrechtelijke uitspraak aan

het bondsbestuur ter hand te stellen. In dat geval maar ook wanneer het bondsbestuur uit andere hoofde over een bedoelde strafrechtelijke uitspraak beschikt, maakt het bondsbestuur tegen het betreffende lid een tuchtzaak aanhangig overeenkomstig de bepalingen van dit reglement.

Artikel 11. Termijnen

1. De onderzoekscommissie is te allen tijde bevoegd van de in dit reglement opgenomen termijnen af te wijken. Zij doet hiervan met reden omkleed mededeling aan de betrokken partijen, onder vermelding van een nieuwe termijn.
2. Indien de onderzoekscommissie van oordeel is dat behandeling van de klacht een spoedeisend karakter heeft, dan kan zij de in dit reglement genoemde termijnen bekorten. De onderzoekscommissie deelt dit betrokkene en partijen schriftelijk of langs elektronische weg en met opgave van redenen mede.

Artikel 12. Dossiervoering

1. Elke klacht wordt vastgelegd in een klachtendossier. Het klachtendossier omvat alle op de klacht betrekking hebbende stukken, welke door de onderzoekscommissie zijn opgevraagd, ontvangen, opgesteld en verzonden.
2. De bewaring van de klachtendossiers geschiedt zodanig, dat onbevoegden geen toegang tot, dan wel inzage in de dossiers kunnen krijgen.

Artikel 13. Wijziging reglement ongewenst gedrag

1. Dit reglement kan worden gewijzigd door de algemene vergadering bij gewone meerderheid van stemmen.
2. Het besluit tot wijziging treedt in werking de dag na de algemene ledenvergadering waarin het besluit is genomen, tenzij de algemene vergadering een later tijdstip vaststelt.

Artikel 14. Slotbepaling

In alle gevallen waarin dit reglement niet voorziet, beslist het bondsbestuur.